

[Knuud Bro.]

pertkomiteer og udvalg har været for regeringens planlægning, har RIFO været for det enkelte rigsdagsmedlem i Sverige. Jeg peger også på, at formanden er den socialdemokratiske fru Sjövall, der skulle have de bedste muligheder for information, men hun er den første til at sige, at dette er noget ganske afgørende. Nu har vi fået en indbydelse til på Nordisk Råds plan at mødes i Helsingfors om dette problem. Jeg håber, vi er nået et skridt videre, når vi mødes dér.

Hvis jeg kort skulle nævne, hvilke fordele man vil have af en sådan fælleskomité mellem videnskabsmænd og parlamentarikere, skal det først være den information, tinget ville få herigennem. Vi ved alle, at videnskabens resultater samles i fagskrifter og andre steder, hvor vi på grund af tidmangel og ofte på grund af sproglige mangler ikke er i stand til at følge de resultater, der er nået. Vi ved også, at mange af oplysningerne slet ikke kommer til os, fordi vi ikke kender spørgsmålene. Det er ganske givet, at en sådan komité mellem disse høje ting og måske 100 videnskabsmænd, eller hvor meget det skal ende i, vil give os en information, som både vil være af betydning på lang sigt og aktuelt vil kunne tage spørgsmål op, som brænder på her i tinget.

Det er afgørende for os, at denne komité selv bestemmer, hvilken virksomhed den ønsker at øve. Det er helt afgørende, at tinget får en orientering, som det selv leder, og at det selv er med til at stille spørgsmål. Det er jo ikke meningen, at denne orientering skal være knyttet til øjeblikkelige planer, og folketinget må være ganske sikker på, at der ikke ligger en pression i det, der sker her; vi vil end ikke acceptere, at der kunne ligge en mistanke i, at orienteringen er bundet til bestemte projekter, som vi eventuelt ikke kunne ønske fremmet. Vi husker — af nogle af de ældre herinde har jeg fået det berettet — da det ærede medlem hr. Aksel Larsen sammen med nogle amerikanske forskere havde fundet radioaktivitet i dansk ost, og den forvirring, det skabte. Den kunne muligvis være undgået, hvis man havde haft en nøjere kontakt.

Jeg lægger også vægt på, at denne information skal være bred og dække de aspekter,

der ligger på det enkelte område; eventuelt gennem benyttelse af 2-3 foredragsholdere, og jeg understreger det helt afgørende i, at en meget bred kreds af videnskabsmænd, fra yngre og frem til dem, der sidder på de ledende poster, får adgang til at komme til stede og føre synspunkter, som måske kan være nye, ind i debatten.

Folketinget vil endvidere med en sådan komité som hjælper kunne nedsætte studiekredse til undersøgelse af spørgsmål, som folketinget stiller. Jeg peger også på, at den personlige kontakt i en sådan fælleskomité vil være helt afgørende for vort arbejde herinde. Videnskabsmænd, som ikke sidder i ledende organisatoriske stillinger, vil kunne få deres synspunkter frem, og folketinget vil være trygt ved at kunne stille spørgsmål om og bede om uddybning af de enkelte områder.

Hvis jeg må gøre en bemærkning i forbindelse med det økonomiske råd, hvis skabelse jeg selv i sin tid var interesseret i, skal det være dette, at jeg tror, at mange af de vanskeligheder, dette råd har haft her i tinget, ville være undgået, hvis man havde haft en sådan personlig kontakt nedlagt i det, vi her foreslår. Vi har jo somme tider en fornemmelse af, at det økonomiske råd er en planet, der svæver rundt temmelig langt fra dette ting, og som en gang imellem lader nådens lys skinne så det ene sted og så det andet sted i salen. Videnskabsmændene på deres side må forstå folketingets arbejde, forstå en sammenhængende politik og forstå, at også videnskaben må stille sig op i køen, i dét, vi kalder prioriteringen.

Som tillægsgevinst har vi mulighed for at opnå, som man har gjort det i andre lande, at videnskaben indbyrdes får en kontakt gennem det arbejde, der øves her. Jeg er overbevist om, at det forslag, nogle af os nu fremsætter, vil medføre, at grupperne mere sagligt vil kunne tage fat på forskningens problemer, og jeg er sikker på, at enkeltmedlemmer vil blive inspireret til at stille forslag, som kan være af betydning også for landet og for dets fremtid. Men jeg understreger, at dette under ingen omstændigheder må blive en klub til fremme af bestemte interesser; det er ikke en presionsgruppe, man er ved at tilrettelægge her.

Vi ved alle — det behøver ingen at minde om — hvor afgørende forskningen er for